

РЕШЕНИЕ

№ 132

гр. София , 10.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание
на десети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

като разглежда докладваното от Иван Иванов Въззивно търговско дело №
20201001002623 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 260 316 от 1.10.2020 г. по гр.д. № 13 792/ 2019 г. на Софийския градски съд, гражданско отделение, I - 21 състав И. Х. А. от гр. *** е осъдена да заплати на „Юробанк България“ АД - гр. София сумата 48 572.73 евро - част от общия размер на неплатена главница от 58 492.58 евро по договор за банков кредит № HL33860 от 21.04.2008 г., ведно със законната лихва от 23.10.2019 г. до окончателното изплащане, като претенцията за сумата 609.10 лева, представляваща нотариални такси за периода от 24.04.2018 г. до 17.10.2019 г. е отхвърлена като неоснователна.

Срещу решението, в неговата осъдителна част, е подадена въззивна жалба от И. Х. А. от гр. ***, чрез назначения от съда особен представител адвокат К. Д., с твърдения, че е неправилно, с оглед необоснования извод на съда, че банката е изпълнила надлежно своето задължение да обяви кредита за предсрочно изискуем.

Молбата към съда е да отмени решението в обжалваната част и постанови друго решение, с което да отхвърли исковата претенция.

Ответникът по въззивната жалба „Юробанк България“ АД - гр. София в писмения отговор я оспорва като неоснователна. Изтъква, че предсрочната изискуемост на кредита е била надлежно обявена на кредитополучателя на 13.03.2018 г. с нотариална покана и произвела своите правни последици. Освен това за конкретния случай изявлението за отнемане на преимуществото на срока било достигнало до ответницата с връчването на препис от исковата молба

Молбата към съда е да потвърди решението в обжалваната част.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав съобщи следното.

Въззивната жалба е процесуално допустима - подадена е в установения в закона процесуален срок от страна в процеса, която има интерес и право на обжалване на валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на въззивен контрол.

При обсъждането на нейната основателност приема за установено следното.

В исковата молба ищецът „Юробанк България“ АД (с предишно наименование „Юробанк И Еф Джи България“ АД) твърдял, че с договор за кредит за покупка на недвижим имот № НЛ33860 от 21.04.2008 г. предоставил на ответницата И. Х. А. от гр. *** сумата 59 760 евро със срок за издължаване 360 месеца, считано от датата на откриване на заемната сметка - 15.05.2008 г. С две допълнителни споразумения от 24.08.2009 г. и от 28.09.2010 г. били въведен 12 - месечен период на облекчено погасяване на кредита, изразяващо се в прилагане на намален и фиксиран лихвен процент.

Към 2.11.2017 г., когато на ответницата било изпратено уведомление за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита, били непогасени 63 месечни вноски. Нотариалната покана с уведомлението се считала за връчена на 13.03.2018 г.

Към 17.10.2019 г. задълженията на ответницата били за следните суми : предсрочно изискуема главница - 60 197.23 евро за периода от 15.08.2012 г. до крайния срок за погасяване 15.05.2038 г., като за периода от 15.11.2014 г. до 15.05.2038 г. дължимата главница била 58 951.01 евро ;

лихви за периода от 15.08.2012 г. до 17.10.2019 г. - 45 348.77 евро ; такси за периода от 15.09.2012 г. до 17.10.2019 г. - 271.49 евро ; нотариални такси за периода от 22.06.2015 г. до 17.10.2019 г. - 721.90 лева.

Молбата към съда била да осъди ответницата да му заплати, както следва : на основание чл.

430 от ТЗ сумата 48 572.73 евро - част от общия размер на неплатена главница за периода от 15.11.2014 г. до 15.05.2038 г.- 58 951.01 евро ; на основание чл. 78 от ЗЗД сумата 609.10 лева
-

- 3 -

нотариални такси за периода от 24.04.2018 г. до 17.10.2019 г., представляваща част от общия размер на дължимите нотариални такси за периода от 22.06.2015 г. до 17.10.2019 г. - 721.90 лева.

В писмения отговор ответницата И. Х. А. от гр. ***, чрез назначения от съда особен представител адвокат К. Д., оспорила исковите претенции като неоснователни.

Твърдяла, че не е настъпила предсрочна изискуемост на кредита, тъй като нотариалната покана с уведомлението не била редовно връчена - ответницата не била търсена на адреса за кореспонденция, който посочила в допълнителното споразумение от 28.09.2010 г., нито имало данни поканата да е била залепена надлежно.

Неоснователно било твърдението, че ответницата не изпълнявала задълженията, тъй като в исковата молба не било посочено към кой точно момент е преустановила плащанията. Не било ясно как е формиран частичния размер на главницата, както и кой период обхваща. Липсвали доказателства за извършването на нотариалните такси в претендирания размер.

Молбата към съда била да отхвърли исковите претенции като неоснователни.

От събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в съвкупност, се установява следната фактическа обстановка на спора.

С договор за кредит за покупка на недвижим имот № HL33860 от 21.04.2008 г. „Юробанк И Еф Джи България“ АД предоставило на И. Х. А. от гр. *** сумата 59 760 евро със срок за издължаване 360 месеца, считано от датата на откриване на заемната сметка - 15.05.2008 г. За обезпечение на вземането на банката за главница, лихви, такси, комисионни и други разноси била учредена договорна ипотека върху недвижим имот в гр. София.

С допълнително споразумение от 24.08.2009 г. размера на дължимата главница бил преоформен като към непогасената и непросрочена част от нея били добавени просрочените вноски за главница и лихва към датата на споразумението, а също така бил въведен 12 -

месечен период на облекчено погасяване на кредита, изразяващо се в прилагане на намален и фиксиран лихвен процент.

С допълнително споразумение от 28.09.2010 г. бил договорен нов 12- месечен период на облекчено погасяване на кредита, през който да се начислява лихва във фиксиран размер. Изрично било уговорено, че в

случай на неизпълнение на споразумението, правата на банката по основния договор се запазват.

В нотариална покана с рег. № 14435/ 2017 г., акт № 167, том 8 на нотариуса В. М., представена на 19.12.2017 г., ищецът уведомил ответницата, че считано от 15.08.2012 г. към 2.11.2017 г. има натрупани просрочия по кредита в общ размер 36 235.52 евро и поради непогасяването на 63 месечни вноски, на основание чл. 18, ал. 1 от договора банката обявява кредита за изцяло предсрочно изискуем. Общият размер на задължението към 2.11.2017 г. бил 93 385.40 евро, от които главница 60 197.23 евро, лихви 32 744.08 евро, такси 271.49 евро и застрахователни премии 172.60 евро. Ответницата била предупреждена, че банката ще пристъпи към принудително събиране на вземанията си.

В изпълнение на процедурата по чл. 47 от ГПК, в уведомление от 24.02.2018 г. нотариусът уведомил ответницата, че в двуседмичен срок до 12.03.2018 г. следва да се яви в нотариалната кантора за да ѝ бъде връчена нотариалната покана.

В съдебното заседание на 3.09.2020 г. е прието заключението на счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице А. М., в което на поставените въпроси са дадени следните отговори.

Размерът на усвоеният кредит е 59 760 евро, като сумата е постъпила по банковата сметка BG*** на кредитополучателя на 15.06.2008 г. В периода от 15.06.2008 г. до 15.07.2012 г. общият размер на погасените месечни вноски е 17 311.40 евро. Общия размер на платените суми по кредита е 18 066 евро, в това число : лихва 16 043.98 евро, главница 1 267.42 евро, просрочени такси 35.28 евро, такса управление 0.3% годишно 719.32 евро.

Според актуалния погасителен план, към 24.08.2009 г. - датата на сключване на допълнителното споразумение, неизискуемата част от главницата е 58 837.15 евро ; изискуемата и непогасена част от нея е 107.17 евро и се формира от главницата към 15.06.2009 г. - 35.46 евро, непогасената главница към 15.07.2009 г. - 35.72 евро, и непогасената главница към 15.08.2009 г. - 35.99 евро ; изискуемите и непогасени лихви са

1 193.89 евро и се формира от непогасените лихви към 15.06.2009 г. - 310.52 евро, непогасените лихви към 15.07.2009 г. - 441.82 евро и непогасените лихви към 15.08.2009 г. - 441.55 евро ; няма изискуеми и непогасени разноси.

В допълнителното споразумение от 24.08.2009 г. страните договорили размер на главницата 60 139.92 евро, формиран от 58 837.15 евро редовна главница, 1 195.60 евро просрочена лихва и 107.17 евро просрочена главница. Размерът на непогасената главница към 28.09.2010 г. е 60 399.52 евро.

- 5 -

След 24.08.2009 г. общият размер на плащанията по кредита е 12 391.61 евро, който включва: лихви 11 465.98 евро, главница 344.57 евро, такса управление 0.3 % годишно 542.38 евро, такса при просрочие 35.28 евро, имуществена застраховка 3.40 евро.

Към 23.10.2019 г. общият размер на непогасената главница, дължима за целия период на кредита, без натрупаните към нея лихви според двете допълнителни споразумения, е 59 001.63 евро, и представлява разликата между дължимата главница при прилагане на двете споразумения - 60 197.23 евро и просрочената лихва - 1 195.60 евро.

За периода 15.11.2014 г. - 15.05.2038 г. общият размер на непогасената главница при прилагане на двете споразумения е 58 951 евро, а без прилагането им е 57 755.40 евро.

Дължимата лихва за периода 24.08.2009 г. - 13.03.2018 г., изчислена с фиксиран лихвен процент 7.75 % (БЛП 6.7 % и договорена надбавка 1.05 пункта) е, както следва : 1) върху непогасена към 24.08.2009 г. главница 58 837.15 евро - 37 165.84 евро ; 2) върху непогасена към същата дата главница 60 140.44 евро (изчислена с прилагане на допълнително споразумение № 1) - 37 989.10 евро. Начислената от банката лихва за същия период е 44 646.10 евро.

При тези факти правните изводи са следните.

Правното основание на иска е чл. 430, ал.1, във връзка с чл. 432 от ТЗ. Правоотношението между страните е възникнало по силата на валидно сключен договор за банков кредит, по който кредитодателят е изпълнил задължението си да предостави уговорената сума, като я превел по банковата сметка на кредитополучателя на 15.06.2008 г. Според неоспореното от ответницата заключение на счетоводната експертиза, последните погашения по кредита са били за вноските, дължими към 15.07.2012 г. След 15.08.2012 г. не са били извършвани никакви плащания - факт, който не се оспорва, а се потвърждава и от

заклучението, което означава, че съгласно уговорката в чл. 18, ал.1 от договора, за банката е възникнало правото да направи кредита предсрочно изискуем.

При наличието на уговорените в договора за банков кредит предпоставки, обуславящи настъпването ѝ, предсрочната изискуемост на вземането има действие от получаването от длъжника на изявлението на банката, че прави кредита предсрочно изискуем.

В конкретния случай в нотариалната покана (на лист 40), в която е изявлението за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, са посочени постоянния адрес на кредитополучателката - гр. ***, жк „***“,

бл.5, вх. Г, ет.5, ап. 19 и адреса за кореспонденция в допълнителното споразумение от 28.09.2010 г. - гр. ***, жк „***“, бл.29, вх. А, ет.10, ап. 53. От разписката за връчване (на лист 42) се вижда, че при опитите за връчване на поканата връчителят е търсил адресата само на постоянния адрес, където е било залепено и обявлението по чл. 47 от ГПК.

При това положение, след като в допълнителното споразумение кредитополучателката е обявила друг адрес за кореспонденция, е неприложима уговорената в чл. 23 от договора фикция, според която „всички съобщения, изпратени на първоначално посочения адрес, се считат за точно и валидно изпратени“. По тази причина, поради не проявената от ищеца дължима активност, не може да се приеме, че с връчването на нотариалната покана при условията на чл. 47 от ГПК на постоянния адрес на длъжника, кредиторът е изпълнил задължението си да обяви кредита за предсрочно изискуем.

От друга страна, съобразно възприетото в постоянната практика на касационната инстанция, исковата молба може да има характер на волеизявление на кредитора, че счита кредита за предсрочно изискуем, и с връчването на препис от нея на ответника по иска предсрочната изискуемост се обявява на длъжника. (Решение № 161 от 8.02.2016 г. по т.д. № 1153/ 2014 г. на ВКС, II т.о.). За настоящия случай това означава, че след изпълнението на процедурата по чл. 47 от ГПК и неявяването на ответницата в канцеларията на съда за да получи призовката заедно с приложените книжа в 14 - дневен срок от деня на залепването на уведомлението (8.11.2019 г.), с изтичането на срока исковата молба е била връчена в хипотезата на чл. 47, ал. 5 от ГПК на 23.11.2019 г. Това е и датата, на която предсрочната изискуемост е била обявена на кредитополучателката.

Исковата претенция е заявена само за дължимия остатък от главницата. Според заключението на експертизата, към деня на спирането на плащанията общият размер на платените вноски по главницата е 1 267.42 евро. Следователно при общ размер на сумата по кредита 59 760 евро дължимият остатък е разликата между двете суми, която е 58 492.58

евро.

Ищецът претендира част от тази сума - 48 572.73 евро, за който размер искът е основателен и доказан.

Поради съвпадането на крайните изводи на настоящия състав на въззивната инстанция с тези на първостепенния съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено в обжалваната част.

С оглед изхода на спора въззивницата следва да бъде осъдена да заплати на Софийския апелативен съд държавна такса в размер на 2 027

- 7 -

лева, а на ответника по въззивната жалба - сумата 3 210.60 лева, представляваща платеното възнаграждение за особен представител на въззивницата.

По изложените съображения Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260 316 от 1.10.2020 г. по гр.д. № 13 792/ 2019 г. на Софийския градски съд, гражданско отделение, I - 21 състав в частта му, с която И. Х. А. от гр. *** е осъдена да заплати на „Юробанк България“ АД - гр. София сумата 48 572.73 евро - част от общия размер на неплатена главница от 58 492.58 евро по договор за банков кредит № HL33860 от 21.04.2008 г., ведно със законната лихва от 23.10.2019 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА И. Х. А. от гр. ***, жк „***“, бл.5, вх. Г, ет.5, ап. 19, с ЕГН ***** **да заплати на Апелативен съд - София**, гр. *****, бул. „Витоша“ № 2 държавна такса в размер на 2 027** (две хиляди двадесет и седем) **лева**.

ОСЪЖДА И. Х. А. от гр. ***, жк „***“, бл.5, вх. Г, ет.5, ап. 19, с ЕГН ***** **да заплати на „Юробанк България“ АД - гр. София**, район Витоша, „Околовръстен път“ №

260, с ЕИК 000694749 на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата **3 210.60** (три хиляди двеста и десет лева и шестдесет стотинки) **лева**, представляваща разноси, направени във въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____